

**Poëtische gedagten van verscheide lief-hebbers op
alderhande groene zeegenboogen, orangie-poorten, huysen,
pyramiden, kroonen en kranssen binnen Utrecht: toe-gesteld
op d'inkomste van zijn Koninklijke Hoogheyd Willem Hendrik
den III., Prince van Orangie,**

<https://hdl.handle.net/1874/234926>

253
kn. 10763
9
=

P O E T I S C H E
G E D A G T E N,

Van verscheide LIEF-HEBBERS

Op alderhande groene Zeegen-
boogen, Orangie-poorten, Huylen,
Pyramiden, Kroonen en Kranffen binnen

U T R E C H T.

Toe-geftelt op d'inkomfte

Van zijn Koninklijke HOOGHEIT

W I L L E M H E N D R I K den III.

Prince van Orangie, &c.

U T R E C H T,

Ter DRUCKERYE van WILLEM CLERCK, Boek-
drucker - en verkoper op de Neude in Kintjens-haven. 1673.

Den Drukker aan den Lézer.

Ziende onze gansche Stad bezig om aan zijn Koninglijke Hoogheid de Heer Prince van Oranjen, op zijne intréde, in onze Stad Vrecht, hunne berteljikke genégentheden te toonen, elk, van de Oudste tot de jongste toe, een yder na zyn vermogen, verstand en kragten, arbeidende, dese aan kransen, kroonen, andere aan Lége-bogen en Piramiden te vlegten, ende op te regten; hebbe ik niet willen alleen stil-staan, zonder méde, iets te doen om mijne liefde aan die Doorlugtige Vorst op deze gelégentheid te bewijzen; hebbe derhalven de verscheide Poëtische invallende gedagten aan deez en geene Lége-bogen, kroonen en anderzins, in Verssen uitgedrukt, vast gehegt, by den anderen verzamelt; met opzet om de zelve door den druk gemeen te maken, ter eeren van meer-gemelte Zijne Koninglijke Hoogheid, ende tot voldoening der nieuws-gierige Lief-hebbers, vvelk vverkjen ik de Lief-hebbers op-offere.

Ik ben niet van die geen die met veel bitterheid,, heb.
Gesproken van de Prins, en nu de kans verkeert,
Als Broer Cornelis, zeg (met 't rokjen omgekeert)
Wat is het goet dat 'k van de Prins geen quaat gezeit,, heb.

Risum teneatis amici?

Invallende Poëtische Gedagten,

Uit-gedrukt door verscheide LIEF-HEBBERS

Van zijn Koninklijke HOOGHEYD

WILLEM HENDRICK den III.

PRINCE van ORANGIE.

Voor 't Huys van Jo^r. E. M.

Op de Orangie-poort.

Cunctando restituit rem.

Wie zach zoo ver? D'Oraenje ster.

ENIGMA of RAEDSEL,

Ter eeren van zijn Hoogheyd W. H.

Dis genitus

Ik **WIL - HEM.**

Elk **WIL - HEM.**

God **WIL - HEM.**

VRaegh imand wien ick meen?

'Tis drymael al gezeyd;

Knoop *Wil*, en *hem* aen Een:

Daer ist, waer 't Raedzel leyd.

Op de Wittepoort.

HYLAS RAEDSEL.

IK was, en ben alzins;

Eens Koninx, nu weer Prins.

Ick voeghmeaer Gods Hand,

Nae 't water over 't Land:

Wie dat zijn God, zijn Vorst bezind;

Word van zijn God, zijn Vorst bemind.

I N V A L L E N D E

Nu raed eens wien ick wil,
 Ick wil - hem die God wil;
 Ick wil - hem die gebied:
 Althans, om 't on-profijt,
 Den Koninck lijckt my niet.

Op de B L A U W E P O O R T.

Quam cunctis Amabile nomen.

IK wil - hem die gebied;
En wie dogh wil - hem niet?
 God wil - hem, als men ziet:
 Nu raed eens wien ik meen?
 Het meenen staet hier vry,
 Knoop wil, en hem aen een,
 Gy raed het strax met my:

Voor 't H O O G H - D U Y D S C H E N H U Y S.

Wellekomst en Zeegeen wensingh aen zijn Konincklijke Hoogheyd

W I L L E M H E N D R I C K,

Prince van Oraenje.

TIs Willem van Nassow die wy bewellekomen
 Met Lelijen getorst, den Lelymans ont-nomen,
 Leefv' langh Oraenje spruyt, door wiens Oraenje vrught
 Een yder een weer schept zijns leevens zoete lucht,
 Leeft langh verquicker leeft ter eeren aller vol'ken
 Dien ons den mist verdreef der stribbelige woll'ken,
 Leeft langh, leefv' over langh, o! Eenigh waekend hoofd,
 Die door d' Oraenje lucht de Leelien verdoofd.

Op 't Oude K E R C K - H O F.

Aen zijn Konincklijke Hoogheyd

W I L L E M H E N D R I C K *Prince van Oraenje.*

Dees poorten zijn wel groen, maer groender noch ons hert,
 Dat Willem Henderick ten dienst gegeven wert,
 Ha Prins! en twijffeld niet aen onse willigheeden,
 Al wat u wille wil, daer willen wy in treden,

POETISCHE GEDAGTEN.

Al waer het totter dood, wie zulck' een Prins op-past,
Die gaet geduerighlyk te bruyloft, of te gast.

Aen d'andert kant,

Als voor.

TIs Willem Hendrick, den derden van dien naem,
Wiens on-bepaelde lof, geblasen door de faem,
Tot aen de woll'ken stuyt, Sa! laet ons hem ter Eeren,
Al juychende met vreughd zijn lof, en naem vermeerden.
Tis hy, die tuckende verstaeld onf' Vaderland,
Door vyanden vermaest, door Koningen vermand,
Zookonden de Nassouwen van outs heer af verdueren,
En all' haer vyanden wel haest den Pieck doen schueren.

BUERSPRAECK.

In de Witte-Vrouwe straet, aen zyn Hoogheyd

WILLEM HENDRICK den III.

Coronabitur astris.

HA! konden wy u Prins met zoo veel kroonen kroonen,
Alfer in deese Stad zich over al vertoonen,
Wy souden het wis doen, en dat op staende voet,
Maer nu ons macht ontbreeckt, zoo houd onf' wil voor goed,
En laet dees' eene kroon (die voor model zal strecken,
Van onse goede wil) u will' alleen op-wecken.
Ten dienst van u bevel) dan hebben wy't na wensch,
Wie Princen yets op-past, is een gescegend mensch.

INHAMBURGER-STRÆT.

s' Herischen wensch aen zyn HOOGHEYD,

Prince van Oraengie.

HA Prins! en twyffelt niet aen onser aller wensch:
Wy wenschen u zoo veel, zoo veel als eenigh mensch,
Ja meerder, als gy zelfs u oyt zou willen wenschen,
Dogh zoo gy't niet geloost, toestt ons voor alle menschen.

En voorts aen andere Huysen en Straten gestelt, hier kortsheyt halven.
Als volghd, aen zijn Konincklycke Hoogheyd WILLEM
HENDRICK den III. Prince van Oraengie.

L Eef langh Oraengie Vorst, u Leeven is ons nut,
 Die door u leeven dus ons aller leeven stut:
 Leeft langh, leeft over langh, wy kunnen niet meer wenschen,
 Gy zyt de behoud'nisen 't wel-vaert aller menschen.

Aen zijn Konincklycke Hoogheyd,

WILLEM HENDRICK den III.

H A! zien wy WILLEM niet door onse Poort in komen?
 Ja dogh hy ist, hy ist! dien vroomsten aller vromen,
 Daer aen wy zijn verknocht, verbonden en verplicht,
 Zoo meenigh als'er zijn declachtigh aen het Sticht.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd,

WILLEM HENDRICK den III.

PRINCE VAN ORAENGIE.

Z Oo tijd Oraengies Prins, als Vorst van alle Vorsten,
 Den Lelymans aen boord, die voor het veld dorsten,
 Verflouwen naderhand, soo keerd den Oorloghs-kans,
 Dien on-lanx knickerden, die worden Oorloghs-Mans.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd WILLEM HENDRICK
den III. PRINCE VAN ORAENGIE.

H Et is nu tijd om vreughd en vrolijkheyd te pleegen,
 Om Willem Henderick, gezegend door Gods zeegen,
 t'Onthalen watmen magh, wie zulck een Vorst onthaeld
 Den Hemel zelfs met lof en zeegeningh bestraelt.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd,

WILLEM HENDRICK den III.

PRINCE VAN ORANGIE.

H Et is d'Oraengies Spruyt! die Stad op Stad verwind,
 En winnende bewaerd. Een Pallas Voester-kind,

POETISCHE GEDAGTEN.

7

Van Jupiter geteeld, van d'Oorloghs God gegeven,
Hem doende alle drie de wolleken door streven,
Zoo leeft men eeuwen uyt; vermaerde vromigheyd,
Is den af-komelinckx der vromen toe geleyd.

Generosa in ortus semina exurgunt suos.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd, WILLEM HENDRICK

den III. PRINCE van ORANGIE.

Tredende in de Stad.

Treed in de Stad, tred in, verlosser van ons Land,
Die Koningen verduerd, die Koningen vermand.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd WILLEM HENDRICK

den III. PRINCE van ORANGIE.

Wien sien wy dus om heynd van zoo veel Ridderſchap,
Verwelckomst en begroet met duysend hand-geklap?
'tIs Willem Henderick, dien wy met duysend kroonen,
Gevlochten met ons hert, betrachten te beloonen,
'tIs recht en redelyck, dat hy zoo word verseld,
Dien ons met deughd op deughd zoo wonderlyck hersteld.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd, WILLEM HENDRICK

den III. PRINCE van ORANGIE.

Orangie Vorst! ey hoor, hoe juychen alle menschen,
Een yder orn het zeerst u alles goets toe wenschen,
Niet vreemt dat yder een zoo innerlyck bemind,
Die elck een uyterlyck met deughd op deughd verwind.

Aen syn Konincklycke Hoogheyd, WILLEM HENDRICK

den III. PRINCE van ORANGIE.

PRins Willem zy begroet bewelckomst hier ter steê,
Niet min met dese poort, als met ons herte meê,
Ja wat daer boven is, wy wenschen 't u te geven.
Oock zellever aenstonds, ons Hert, ons bloed en leeven.

TOE-

T O E - G I E T.

d' Eén-hoofdige Zeegen-Lof:

*Aan zijn Koninklyke HOOGHED***WILLEM HENDRICK,**

PRINCE van ORANGIEN.

Oraenje Telgh, en Spruyt, gesprooten nyt d' aelonde Stamme der
NASSOUWEN.*Dit de Schriften van Jor. E. M.*

Intaminatis fulgent Honoribus.

REcht nyt, om kort te maken,
Ik zegh, en blijffer by, dat d' algemeene zaken
Noyt beter zijn gered, als met een * Hooft alleen;
Ik hoef in geen bewijs van eenig' reën te reën:
PRINS WILLEM van NASSOUW, dat Hooft van alle Hoofden,
Betoont het metter daad, meer, als w' ons oyt beloofden,
Eer zulk een redderingh, van Landen en van Steën,
Door zijn Eén-hoofdigheid, tot onser heyl, verscheen.
Zoo veel vermagh het Hooft eens Prins in het gebieden;
Dat het d'on-eenigheid (dien Oorloghs-peft) doet vlieden.
Leefv' langh *Oraenjes spruyt!* door wiens *Oraenjes vrucht,*
Een yder een weer schept zijns levens zoete lucht.
Leev' langh! leef overlangh, ter eeren aller voll'ken,
Die, als een Zon, verdriift de stribbelige woll'ken
Uws vyanden alom. Ha! wat oyt eenigh' Hooft
Ter wereld is, of was! *Prins Willem* ons beloofd.

** Multos imperitare malum est, Rex unicus esto. Juv.** Eynde van de Lof-digten van Jor. E. M.*

POETISCHE GEDAGTEN.

Op de Intreede van zijn Kon: Hoogheyd den Heere

PRINCE van ORANGIEN,

In de Staten-Kamer tot UTRECHT.

Elkom Doorlugte Vorst, treë door deez' zeege-bogen,
Ter eeren van uw komst, gevlogten en gebogen,
Door Stichtfche Maagden; Ey
Merk met een gunstig oog op 't werk der Maagden-rey.

Neen Prins vergaap u niet op dees geringe leuren;
Door een geweven, en gestrikt met uwe kleuren:

Uw wagt wat anders, gaat
En stap ter Kamer in van ons vervalte Staat.

Daar heeft een ander werk uw Hoogheid te verrigten,

Daar is ons Sticht ontwrigt dryvoudig weër te stigten;

Slae d'handen daar aan 't werk,

Aan 't Borger-regt bewind, aan Staat-bestier en Kerk.

Vereffen d'Evenaar, wilt recht den Unster rechten,

Na d'eisch des Heiligdoms; en bind, die zullen Rechten,

Een digten band voor 't oog:

Dat doende kijk niet om, maer slae 't gesigt om hoog.

Een ander op de Kroon in de Staten-Kamer.

○ Hoe verkeert de Tijd, en met de Tijd de dingen,

Geworden in de Tijd! wat Rijk, wat Land, wat Staat

Het zy; niets blijft in stant en wézen: maar het gaat

Al op- en neder-waarts. In die verwisselingen

Ziet 'r sterff'lijk oog, Gods hand, de zaken vvijs'lijk dringen

En sturen, na zijn voor-bestemt besluit en Raad.

Het is die vvijsze hand, die onze Stad en Staat

Heeft omgevend, en vveer, door deez' veranderingen

't Hoofd op doen regten zal, in spijt zelfs van de Nijd,

Die hare tanden knerft en bijt de tong van spijt,

Om dat Gods vvijs bestier zelfs déze dingen uit,, regt.

Dit viel my in de Geest, in 't zien van déze Kroon,

Gevlogten, voor WILHELM, die Prins, en Prinçen Zoon;

De Zuil van 't Vaderland, Stad-houder van ons Utrecht.

A. G.

B

Op

Op 't J A N S K E R C K H O F.

LOUIS trok hier verby met gansch zijn Hof te paard,
 Dat baard' een kille schrik in 't hert der Borgerye:
 Maar nu Prins Wilhem komt door deze Poort te rijen
 Elk een zyn herte vreugd volkomen openbaart.

A. G.

Op de N E U D E , daer het Gericht gestaen heeft.

DAar 't Goddeloos Gerigt (wie is 't die niet en walg?)
 En Rigters zonder God, opstelden wip en Galg,
 Waar aan m' Onschuldige zomwylen op zag knopen,
 Terwijl men Schelm, en Diefja Moordenaars liet lopen:
 Alwaar den levende den dooden-dief bestal,
 En trok hem kous, en schoen, broek, wambas uit en al,
 Zoo haast den Hang-bast hong. Daar staan nu groene bogen
 Tereeren vande Prins gevlogten en gebogen.
 Dien Vorst die God 't Gerigt zal houden; en die 't Stigt
 Gansch goedertierenlijk zal brengen tot zyn pligt.
 Dus zietmen door 't verstel der wank'le vverreidsch' zaken,
 Van 's Dvving'lands Moort-tonneel een Zeege lust-hof maken.

A. G.

'tS bon zey Monsieur Mugh, toen hy de Borgers plaagde;
 Door *Bon* was 't dat de Prins dat rappigh Ruigt verjaagde.
 Hy won eerst *Naarden*, toen zey Frank 't is niet te bon,
 En zey de waarheid: maer doe trok die Vorst na *Bon*;
 Dat was zeer bon, dat Bon zoo braaf wierd aangegrepen,
 Want daar door Monsieur Mugh benart stont en benepen.

A. G.

ORanjens op-komst vvas d' ondergangh van de Witten,
 Van Vrankryks Hoogemoed, de Val der fiere Britten.
 Oranjens vvakker Arm en Overvvinning' maakt,
 Dat Utrecht uit de klauvv der Menschen vreters raakt;
 Die Prins zal nog, met God, den gier'gen vveervvolf dryven,
 Tot in zyn Mugge-nest, daar hy geboeit zal blyven.

VIve Oranjen, vive Spanjen, vive 's Keizerlijkke magt,
 Die den trotzen Land-in-slokker vielen t'zamen op de vagt;
 En hem zullen vveer doen geven dat hy ingezvvolgen heeft,
 Tot hy lever, long en darmen, hert en leven overgeeft.

A. G.

Dese

Dese Verssen stonden onder een Schildery des gekruyften Christi, (als 't Sacrament om-gedragen wierdt) boven de deur van den Walvisch in de Lijn-marckt.

O Salutaris hostia
In quâ confidit Francia,
Spes unica fidelium
Da robur, serva Liliū.

In Mysterlo In sangVIneo
sangVInea hoDie reCoLLitVr pas-
sio.

O heilsame Hostie
Op welke Frankryk vertrouwt,
Eenige hoop der geloovige,
Geefte kragt, en bewaart de Lelie.

De bloedige Passie wert beden weer
vereert in de onbloedige verbor-
genheid.

Aan weêrsijden van de Gevel stonden dese,

VotIVa soLeMnItas
InVIDIâ obstInatos
frangIt hæretICos.

InVICI NVMIInI
pLaVDItæ hæretICI.

Dese beloofde jaarlyksche Hoogtijd
breekt de Ketters die door nydig-
heid verhard sijn.

Inyght ghy Ketters aan de Godheyd,
ook tegen uwen dank,

Antwoord op dese Verssen door S. de Vries aan de Oran-
gie-poort van sijn Buurt op 't Steen-weg.

Juygt Ketters aen de Godheyd tegens uwen dank,
(De Godheyd vvas van meel)

't Was op dien Sacraments-dagh der Papisten klank,
Doe haren Franssen haen hier had den boven-sank.

Als meester int geheel.

Juycht nu Papisten aen Oraenje, schoon door dwanck,
En gantsch geveynsdelijck, ook tegens uwen dank,

Wy willen 't Puyk-Juweel

Van alle Vorsten, ons geheele leven lank,

U juychen danckelijck, als die ons verlost uyt veel

Elend, Oraenje leeft, vvy hebben aen hem deel.

S. de VRIES.

Noch een ander op Walvis Verssen.

O SALUTARIS HOSTIA.

Aliter :

O Christe salus unica,	Confirma pectus Principis,
Tu vera Gentis Hostia,	Et libra nos ut incipis,
In qua confidit Patria,	Ab insolenti Lilio,
Et Orthodoxa Ecclesia,	Et Orbi Papæ Filio.

VOTIVA SOLEMNITAS &c.

Annotatio.

CONvenit Hæreticis tales proponere versus:
 Hæreticis etenim mos fera verba loqui.
 Ast magis illorum crudelia facta notamus,
 Quæis homines adigunt, ut sua sacra colant.

INVITI PLAUDITE NUMINI HÆRETICI.

HÆretici scurræ stolidas exploditè nugas,
 Qui jubet Idoli publica sacra coli.
 Prostituit Numen, quod nescit cernere lumen,
 Nec potuit stratas has reperire vias.

In mysterio in sanguineo &c.

In Coena Domini panis vinumque sacratum,
 Nos ejus faciunt commemorare necem.

Een Paepsche groetenis

OGy verdoemde Geus,
 Hoe keeckt gy op uw neus,
 Gy berste schier van spijt
 Als d' Hosti wierd gewijt,
 En in dees heyl'ge dagen
 Seer staet'lick om-gedragen :

Nae de pompeuse Mis.

Met Keerssen en Gesang,
 Wat saegt gy stuers en bang!
 Nu pronckte wederom
 In onsen schoonen Dom,
 Alwaer haer Pater BRIENEN
 Met Mis- en Sang komt dienen.

Een Tegen-compliment

OGy verdwaeld Papist,
 G'hebt plompelick gemist,
 En uw Broodt-Godt gelicht,
 Daer hem ontbreect 't gesicht,

Van die eerst was geschent.

Doch 't was naer mijn behagen,
 Dat gy hem mostet dragen,
 Want 't quam hem daer van daen
 Dat hy niet konde gaen.

En

En als m'er wel op let,
 Waer hy wort ne'er gefet,
 Daer fal hy staende blijven,
 Soo de Propheten schrijven.
 Hy praelt we'er in den Dom,

Maer doof en blindt en stom,
 Geviert met Swaanen-fang,
 Die dueren fal niet lang :
 Oranje fal uw' Franssen
 Wel haest 't gat uyt doen danffen.

Den Hervormden WALVIS,

*Over de Wapens van de Keyser, Spangien, en de Prins van
 Orangien, hangende aan zijn Leuffel, en met een Orangie-lijnt
 aan een gehegt.*

DEn bloedigen Mars die knerft van spijt zijn tanden,
 Vermits hy door dees band gebonden werd zijn handen,
 Meest heel Europa door, dat leeft in volle lust,
 Door dese dry nu een, een yder roept met lust,
*Lang leef d' Orangie Vorst, den Hemel jon zijn zegen
 Aan dit vereend geslagt, wil hun victory geven;
 Tot vreu'de van ons Land, en dit dan ook hier naer,
 En stadig Peis en Vred, volkerdend' menig jaer.*

J.C. WALVIS.
fecit

Boven de leufftond het Wapen van de Prins, met dit opschrift :

Lang leef zijn Hoogheyd de Prins van Orangie.

Dese staen noch op Steen-weg aen de Poort van S. de Vries.

Geen Van Lovis Door Veel Lovisen is bekoMen,
 GVVert Van Orangle nV Door Coen beLellt hernoMen.
 Verlosser vvelkom hier ! bedwinger der Tyrannen,
 Wilt alle dwinglandy uit Land en Kerk verbannen !
 Ondankbaarheid had ons ten val gebracht Nassou,
 Schoon eerst gehoond, meer als men wel vermoeden sou,
 Helpt ons weër op door moed, beleid, geluk en trou.

S. de VRIES.

't Was op een droeven Donderdagh,
 Dat ons het dwingende gesagh
 Twee Leeraers heeft ontnomen.

't Was oock op eenen Donderdagh
 Dat ons dien swaren Franschen slagh
 Is op den hals gekomen.

't Was even op een Donderdagh,
Dat ons het Morgen-licht weër sagh
In vryheyd als voor defen.

Oranje zy steeds lof gefeyt,
Door wiens beleyt en dapperheydt
Dat heyl ons is gerefen.

S. de VRIES.

In de Potterstraet stonden dese volgende:

Viva, viva, Oranje strceft,
Viva, viva, Prins WILLEM leeft,
Tot onser aller vreughden-sanck,
En haer tot harten-leedt,
Die dochten met een Eedt
Te sme'en U onderganck.

Op 't Oude-Kerk-hof voor de Capiteyn VERMEER.

Boven stont VIVE ORANGIE.

Hoe juigd de Borgery, nu haar d' Orangie Son
Bestraald, en met haar glans haar droefheid doet verdwijnen;
Nu hout het klagen op, het sugten en het quijnen;
Met regt, want dese Vorst is haren GIBON.

Aldaer by D. van den Hengel stonden dese:

Gereformeert en Catholijck
Verwacht U Hoogheyd al gelijk,
En schoon 't Geloof is onderscheyden,
Sy willen moeten alle beyden,
Als Patriotten van het Landt,
Het selve doen goet onderstandt:
En leven hier in Vreë te samen,
Als goede Burgers sal betamen.
Dit groen Prieel is op gerigt,
En tot U Hoogheydts eer gestigt;
God kroon U Hoogheydt met victory,
En een onsterflijke glory.

In de Laken-snijders by de Plaets stont:

DE Koning van Vranckrijck kocht de Steden voor gelt,
Maer de Prins van Orangien behout het Velt.

ORANGIE in 't HERT.

POETISCHE GEDAGTEN.

15

Wat verder aen een andre Poort stonden dese:

DEn Koningh ons niet aan en staat,
Maar de Prins ons aan 't herte gaat.
ô god gVn ons Dat Den orangien heLt
het Lant In Vreë en In sIn Vrihelt steLr.

*Sceptrigeris Wittis Guilielmus mortificatur,
Fratribus exstinctis tandem fit furculus arbor.*

Orangie maakt ons vry, Door Godes kragt,
Van Fransche Dwingelandy, 't Was onverwagt.

In't begin van de Lijn-merckt by Monfr. Doeyenburg stonden dese:

OP Maagden doet als wy, en vlegt nu groene Kroonen,
Ter eeren van ons Prins, want 't is nu tijd te toonen
Dat gy Orangien mind, en roept vry over luit,
Orangie leid in't hert, en salder nimmer uit.
Wy kroonen onsen Vorst, Orangie die op heden
Aan ons bedroefde Stigt verlossing heeft gegeven.

*Voor aan in de Saalstraat stonden in een drydubbel wit papier dese letters op
het middelste uitgesneden en met olie doorchronken.*

Het Wit is verandert, Orangien voert den Standert.

Wat verder stonden dese:

ORangie groeit, hoewel het menig spijt,
Veel worden nu Prins om haar eigen profijt.
Dit ist Prince-quartier, Orangie moet streven,
Wy wagten hem hier, Want dat is ons Leven.
Ons Prins dien Held trekt voor ons te veld;
God komt de eer dat wy weër sijn hersteld,
Die eerst de Prins hebben veragt,
Die sijn nu meë al in haar kragt,
Sy maken 't voor haer deuren oock groen,
My dunckt het is Broer Cornelis doen.

Een ander:

Hoe ruikt en smaakt Orangie nou? Daar over staat ons God te loven,
Daar Groot en Wit niet aan en wou; Dat Orangien weër is boven,
Hoe is het met de Wit verkeert? De Witte ons niet aan en staat,
Orangien heeft hem overheert, Orangie ons aan 't herte gaat.

Voor

Voor de Caats-baan in de Springweg stont:

Dat Orangiën floreert, En heden op den dag,
Is mijn begeert, Soo lang ik leven mag.

Op 't Buurkerck-hof stont in een Orangie-Vlagge.

Liever Prins als Frans.

Op de Steen-weg t'cynden de Marie-straat staan dese:

GOD ALLEEN DE EER.

Wilhelm de Derde Prins van Orangie vailjant,
Verdrijft de Fransen uit het Land;
En door sijn trouwe besigheid,
Stelt hy ons in ons vryigheid,
Uit boomen van allerlei soort
Komt nu Orangie voort.

Den VerLoffer Van VVtrecht MeDehVlp In't geVeCht
Is Den prins D'orange, geeft het hVIs Van spangle.
Lang LeVe VVILheM henDrIk Van orange.
qVe VIVE MonseigneVr Le prinCe D'orange.

Wat vorder digt aan 't Vreeborg stont dit:

Vive Orangie triumphant,
Die Vrankrijk vervolgt, en Utrecht bemant,
Welkom ô Orangie Spruit,
Het Compas is verdrait, u Vyanden moeten te Lande uit.

In de Ballemakers-straat stonden dese:

MY dunkt het is een droom, de Fransche sijn geweken,
Orangie wert verwagt, voor wien dit is besteken.
Ey Leser wie gy sijt, en twijfelt nu niet meer.
Sijn Hoogheyd Prins WILHEM komt nevens God de eer.

Die van Orangie praten, Die moet het als de Witten gaan,
En in haar hert hem haten, God sal haar in den Grond verflaan.
Soo lang de gulde Son het Aatrijk sal beschijnen,
En sal Orangies lof verduistren, noch verdwijnen.

Op de Breeſtraat by de pomp ſtond dit :

Die Orangie ſchijnen en niet en meenen,
Die ſijn niet weert dat ſy van de Son werden beſcheenen.
Witten onder, Orangien boven,
Waar voor God is te loven.
Dits gevlogten niet na kunſt,
Maar na genegen gunſt.

Voor 't Hof van de Gravin van Solms ſtond dit :

SOLMS VOORTGANG.

O Rangie veſt het Huis	Haar luifter groeit, de eer
Van SOLMES, dat 't geſpuiſ	Necmt toe, de roem veel meer
Van Vrankerijk wou ſtooren;	Aanwaſt, als oit te voren.

Vreugde-reekens over het verblijf van haar Excellentie van

SOLMS tot UTREGT.

W Y wiſſ'en ons geſvaat,	Van SOLMS Gravingebod
Doorlugte Vrou,	Strax uit ſijn Rijk
D' Orangie Son	En Land te gaan,
Verandert onſen Staat,	Ons vreugde vvord geſtijft
Verdrijft de rou	Door WILHEMS heil,
Door 't Stigſe BON.	En ook om dat
De tranen vvaren Brood	Haar Excellentie blijft,
Doen Lodevvijk	Een vvare ſtijl
(Geſtijft door vvaaan).	Van deſe Stad.

C. STORINCO, S. S. Th. Cand. Amſterdammer.

Voor 't Hof ſond:

Schoon dat Vrankrijk en Britangie
Na ons Bloed en Vryheid dorſt,
Nochtans met d'Ad'ler, Leeu en Spanje
Triumpheert d'Orangie Vorſt.

In de potter ſtraat ſtonden deſe :

D Ees poort ter eeren geſteld	En van haar heerſchappy,
Van onſen Prinſen Held,	En ſware dvinglandy,
Die ons verloſt van Franſſen,	Dus vlegt m'hem Eere-kransſen.

P*Allida mors Albe veſtra eſt Carva Regio vita;*
Aſſurgit moriente Albo Naſſovica ſtirpes.
Surge Gubernator, Princeps, Oregia ſtirpes
Vrve diu, terrâque marique tu cuneta gubernes.

T O E - G I F T .

Het Barnevelts gebroed dat zédert een'ge jaren
 Stoutmoedig 't hoofd opstak; dat 's Lands Verraders Graf
 Met fortse Dwinglandy de lof en opschrift gaf,
 Die aan 's Lands Vad' ren tomben toe-geeygent waren;
 Dat snood gedrogt bezwijkt nu het Oranje ziet
 Verrijzen uyt het stof, en berst van ziel verdriet.

Het krijgt de bof op 't hoofd on-aangezien haer woeden
 Het spartelt ne' er gevelt en roert en tong en start,
 Die nog door Draken-gift en spog bestréken wert,
 En tragt des Lands en 's Prins-vaft-stelling te verhoeden;
 't Roept liever FRANS als PRINS, ó gruwel wat is dit!
 Neen Neerland liever nog Oranje kleur als Wit.

Te lang getergde Leeuw vertoon uw tand en klauwen,
 Noop uwe fierheyd; merck hoe 't wan-gediert u zart,
 En ringeloort en steekt vriend-schijnend uw na 't hert,
 En derft u in 't Gezigt spits-vinnig nog versnauwen.
 Het grijpt al worst'lend na uvv digte Pijlen Bosch
 Dat het zelfs houden vvil, of vvil ze maken los.

*Singit per saltum GUILIELMI sydus in altum,
 Sed Sol profundis LUDOVICI mergitur undis.*

ORaenjes heylsaem Licht by Naerden hel opgonck,
 En rees flux als een schicht tot Bon in eenen spronck;
 Waer door de Lely-Vorst, die Steden koopen kon,
 En dan in-nemen dorst, sagh ondergaen sijn Son.

Op 't verblijf van den Koning tot Seist.

De Koningh bleef te Seist stil zonder voort te treden,
 Met sijn Voorspoedig Heir; de re'en had wel vereischt,
 Dat hy had voort gegaan: Maar God heeft met die Seist
 De voortgang van sijn Zeeg' aldaar glad afgesnéden.

Op den Oorloogh.

De Krijgh die 't al verteert, en éven mager blijft;
 Haar zelfs van daar verdrijft
 Daar z'ieder vlugten doet; en Landen Volk verdervend',
 Verquijnt zy in haar zelfs, en gaat zoo voort al stervend?

Op No.

Op Nederlandsch verval.

De Wereld staat verbaast om Neêrlands wêdervaren,
 Vermits haar heerlijkheid vergruist leit en geknot;
 Dog zulx behoeft niet veel verwonderings te baren,
 Hoe kan 't Gebouw bestaan wanneer zijn Stut-Pylaren
 Vermolmt zijn en verrot?

Een Ander.

Een Lichaam welkers Hoofd verdeelt was, en de Léden
 Vol schurft en Lemten stak, van boven tot benéden,
 De oogen zonder licht, de hand en voeten Lam.
 Is 't wonder dat dat Lichaam te vervallen quam?

Nog een Ander.

Het Hoofd, de borst de Le'en, het hert en 't Ingewand,
 Gansch krank en reddeloos van 't Dood-ziek Néderland;
 Is niet t' herstellen, 't zy dat God zelfs in dit wézen,
 Door middel van de Prins, het Land komt te genézen.

Men vraagt waarom de Graaf ontflaat die 't Sticht regéren,
 Elk van zijn Ampt? deez' Antwoord past wel op die vraag,
 Zoo als eens Utrecht dée, zoo doet althans den Haag,
 't Geschied om Redenen die hem daar toe moveren.

't Eeuwig Edict verloor zijn t
 Zoo haast zijn Hoogheid wierd verkoren,
 Om 't Land, dat deerlijk ging verloren,
 Te rigten in zijn Vaders Ste'e;
 Elk die, dien Eed derhalven de'e,
 Heeft nu een Neus een voet-of-twee-dik:

Want 't Eeuwig Edict word hem tot een Eeuwig Edic.

Vier Zuylen, ^a hier van outs's Lants Vryheit onderstuttē,
 Vier Princen, ^b dese vier, voor all' gewelt beschutten;
 Maer Barnevelts gedroght, na deser Helden doot,
 Deed' wagg'len 't Metzelwerk van sulck' onwrigb're zuilen;
 Flux rijst een vijfde Son ^c (het wit schuym moet verschuiltē)
 Die Neêrlants Zuylen weêr in vast cement besloot.

^a Religie, Unie, Politie, Militie. Ziet de Unie van Utrecht, item nader Unie. Jo. 1650. 1657.

^b Vier Princen van Orange, Wilhelm de I. Maurits, Fredrik Hendrik, Wilhelm de II. alle Hoogbloff. Mem.

^c De tegenwoordige Prins van Orange, Wilhelm de III. die den vervallen staat weder herstelt.

575 289

Toe-gift aen de Pasquilsche Sleutel-Print.

Aen den Land-verkopers.

IS waer: die 't koopen, en 't verkoopen zijn gewoon,
 Die hebben ons geperst de Sleutels voor den Throon
 Te offren van LOUIS; maer nu woud' ik wel weeten,
 Wie meer zijn in de schuld, wie trouwloos zijn te heeten?
 Die ons verkogten voor Louisen aen-getelt:
 Of die 't verkoghte weer in koopen voor haer geld.
 Magh ik het zeggen vriend, 't is beter weér te koopen,
 Als 't goed sijns Bond-genoot met vuyle winst r'ontstroopen.
 Dank hebb' d' Oraenje Vorst, die zulke Koopers smaght,
 Door 't onverwaght geweld van zijner wapen-kracht:
 Dank hebb', ja overdanck, die door 't * voorsichtigh tucken,
 Het gierige geweld der koopers smijt aen stucken.
 Dien het Sint *Pieter* volck weér in beschermingh neemt,
 En sijn van *Judas* vuyl gedroght gantsch heel vervreemt.

** Prudenter cunctando restituit rem.*

Ik mackte noyt pasquil, Daer ik niet aen en wil,
 Pasquillen zijn maer grillen, Als voor die qualijk willen.

Fano sumus ergo pare.

SOo bloey d'Orangie Stam tot boven aen den Hemel,
 Waer vlucht Lowijsje nu, met al sijn aerds gewemel?
 En 't Bisschoplik gebroet? by Lucifer haer Helt.
 Daer haer verwacht de Wit, en 't Heyr van Barnevelt.

E Y N D E.

D'Inhaling van syn Koninlike Hoogheyt i Dytrecht.
 D'Oranje Vorst trekt eyndelik heer,
 om't Sticht door liefde & onderscheppen
 & Welk nu met smert heeft leeren zeggen
 het France jok, dat ligflik scheen
 Doch 't krygt nu balsen voor syn suet t.
 Kerk, Raat, en Burger heeft malkandren
 Elk ziet nu een gewenschte veranderen
 Enert D'ins WILLEEM in syn hert

ad
 heb
 ven,
 red
 id
 m
 +
 o
 +
 oto
 f
 v
 re
 v
 v
 ig
 o
 in loutij

ontrent sijn zoogheit partien lier de oedde soo
verwiltende sijn zoogheit tegen de edelste met
sijn hore ogene stander van indanet dat zij
partien lier op sijn persoon udflexid sijn de vrom
oock complimente de de de foer de ari fte midistad
van de stad bechder van t'gevoegt velt sijn sijn van
de staten niffen de geconmitteerde ter adm
sijn zoogheit, die sijn namiddaght ginge sijn
zoogheit t'begint van de ock indel tuch dat
van am fteout bant de de witte vrom poort lag
gebeftigen en sijn t'ogden de volge end
daght ontbeeden op de staten camder van vobeght
sijn zoogheit inde geveel magtigh t'ogden
litit ten 8 minde die van 1 lidt en 2 lidt ten
2/9 set 3 lidt en t'hof p'rovinciale om sijn zoog
heit intoutij t'beorden en sijn medde afgegeve
beroken en de chynid stede en om te beovent
namiddaght sijn zoogheit intoutij de 10 oop fteag
ten 10 minde vrom sijn de 3 liden ^{met t'metal} t'hof
metalle sijn vromen mader medt al fteidenen fte
liden intpartien lier t'gevege gelijc van
zade oedt ontflagen ^{in t'gevege} vrom en de vrom sijn
staten de sijn zoogheit in de groote camder met
sijne fittende doge gelast eader de vromen
vromen vromstantij ~~van t'gevege~~ dat de gevege
litit vrom zoogheit god of eader had 174 den
aport de de ftealinge van de vromen en dat
intdien vromen eader oaflechte vromen
oed t'van de mortificatione van set stad
vromen ftehap in t' d'waige oedat 1669 gevege
tamderet niffen die vrom oedt gevege met
sijn gevege eader den 1651 in de vromen oedat
de groote fave begeunen en befteten

